

Доценко О.С.

Національна академія внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ З ОРГАНІЗАЦІЇ ПЛАНУВАННЯ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ

У статті розглядаються актуальні питання з організації планування протидії організований злочинності як однієї із важливих функцій управління.

Розглянуто значення слів «планування» і «план», які у науковій літературі досить часто використовуються як слова-синоніми, і зроблено висновок, що планування – це процес підготовки плану до його затвердження, а план – це конкретний документ, оформлений належним чином і обов'язковий для виконання як виконавцями, так і суб'єктами, що здійснюють контроль за його виконанням.

У статті акцентовано увагу на організації самого процесу планування з протидії організований злочинності. Визначено зміст такого планування, який полягає у визначенні мети, завдань, напрямів діяльності суб'єктів протидії організований злочинності на певний період, з урахуванням можливостей ефективного використання ними сил та засобів. Таке планування забезпечує цілеспрямованість діяльності і взаємодію системи суб'єктів протидії організований злочинності, послідовність і ритмічність діяльності у цьому напрямі.

Визначено, що планування протидії організований злочинності повинно містити: 1) моделювання розвитку системи протидії організований злочинності як у нормативно-правовому, так і у суб'єктному значенні; 2) визначення мети і основних завдань кожного із суб'єктів на відповідний проміжок часу; 3) визначення форм, методів, компетенції і повноважень діяльності кожного суб'єкта з протидії організований злочинності з метою усунення дублювання в їхній роботі і налагодження координації та взаємодії задля досягнення визначеної мети і виконання завдань.

Розглянуто один із сучасних методів планування – програмно-цільовий метод, який більше спрямований на кінцевий результат функціонування всіх компонентів: удосконалення нормативно-правового забезпечення, системи і структури суб'єктів протидії організований злочинності, прогнозування, стимулювання та ін. Таке планування повинно відповідати певним вимогам: бути реальним, досяжним та науково обґрунтованим. Запропоновано концептуальний підхід до програмно-цільового планування та ін.

Ключові слова: планування, план, програмно-цільове планування, програма, концепція, організована злочинність.

Постановка проблеми. Відносно самостійним елементом розроблення заходів з організації протидії організований злочинності і водночас їхнім складником є планування. Підставою для такого висновку слугує те, що планування таких заходів, з одного боку, є однією з форм доведення прийнятих рішень у виді запланованих заходів до безпосередніх виконавців, а з іншого боку, містить у собі елементи основних етапів розроблення таких заходів.

Необхідність розгляду цього питання полягає в тому, що прийняття і організація виконання багатьох управлінських рішень із протидії організований злочинності відбувається за допомогою планування. Планування є однією із важливих функцій управління. Ще у свій час К. Маркс і Ф. Енгельс писали, що найгірший архітектор від найкращої бджоли із самого початку відрізняється

тим, що перед тим, як будувати чашечку з воску, він уже побудував її у своїй голові. Наприкінці процесу праці здобувається результат, який ще на початку цього процесу існував в уявленні людини [1, с. 189]. Тобто, здійснюючи планування, необхідно визначати мету і передбачати результат, який запланованими заходами може бути досягнутий.

Стан дослідження. У юридичній літературі організації планування приділено певну увагу. Ці питання знайшли своє відображення у наукових працях: О.М. Бандурки, І.І. Басецького, Ю.П. Битяка, В.В. Богущького, І.П. Голосніченка, Б.П. Єлісеєва, В.В. Зуя, Л.В. Ковалю, Є.В. Куріного, В.І. Литвиненка, М.В. Лошицького, В.Д. Малкова, В.М. Плішкіна, О.П. Рябченко та ін.

Окремі питання щодо планування протидії організований злочинності знайшли своє відображення у наукових працях В.Л. Грохольського,

О.О. Дульського, М.В. Корнієнка, О.М. Литвинова, Н.Є. Міняйла, Т.М. Міщенко, М.І. Мельника, Є.В. Невмержицького, Г.П. Пожидаєва, О.Ю. Шостко та ін. Але й досі серед науковців немає єдиного підходу щодо здійснення планування протидії організованій злочинності в Україні.

Метою статті є вивчення й аналіз стану організації планування протидії організованій злочинності в Україні та надання рекомендацій з його удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Розгляд організації планування протидії організованій злочинності доцільно розпочати з визначення і розмежування таких понять, як «планування» і «план», які у науковій літературі досить часто використовуються як слова-синоніми.

У юридичній енциклопедії планування визначається як процес розроблення планів, одна з функцій управління, яка полягає у визначенні послідовності здійснення наміченої на конкретний (середньо- та довгостроковий) період програми дій (розвитку) конкретного об'єкта (явища, предмета, колективу, підприємства тощо) із зазначенням її мети, змісту, обсягів, методів і засобів, строків виконання та ін. Планування є необхідною передумовою суспільного розвитку і тісно взаємопов'язане з прогнозуванням, у результаті якого виробляється (проектується) науково обгрунтоване передбачення можливого розвитку відповідних процесів за певних умов у майбутньому. Планування широко застосовується у діяльності законодавчої, виконавчої та судової гілок влади, органів державного контролю, прокуратури тощо [2, с. 566–567] і, на наш погляд, є обов'язковим для протидії організованій злочинності.

О.М. Бандурка зазначає, що планування забезпечує організованість у діяльності органу внутрішніх справ, взаємодію між різними підрозділами, зосередженість зусиль на вирішенні головних завдань, підвищує відповідальність виконавців і полегшує контроль. Планування є загальною функцією управління, яка включає в себе визначення цілей, завдань відділу внутрішніх справ на наступний період діяльності, засобів та методів їх досягнення і виконання [3, с. 129].

В.М. Плішкін планування розглядав як процес вибору цілей та рішень, необхідних для їх досягнення; це заздалегідь прийняте рішення про те, що робити, коли робити і хто буде робити; це процес підготовки на перспективу рішення про те, що, ким, як, коли мусить бути зроблено [4, с. 448]. На наш погляд, з визначенням автора можна було б загалом погодитися, окрім того, що плану-

вання – це заздалегідь прийняте рішення про те, що робити, коли робити і хто буде робити. Далі він сам зазначає, що це тільки процес підготовки на перспективу такого рішення, з чим ми цілком уже погоджуємось.

В Інструкції з організації планування в системі Національної поліції України, затвердженій наказом Національної поліції України від 24.12.2015 р. № 202, визначено, що планування – це процес складання планів, що становить собою сукупність послідовних дій, таких як: збирання, систематизація та аналіз вихідної інформації (у тому числі пропозицій виконавців плану), підготовка проекту плану, його узгодження з відповідальними виконавцями і співвиконавцями, затвердження плану, доведення плану до виконавців і співвиконавців [5].

Щодо визначення плану, то в юридичній енциклопедії зазначається, що план (від лат. *planum* – рівне місце, площина) – попередньо визначений порядок, послідовність здійснення певної програми, виконання роботи, проведення заходів тощо. Розрізняють плани: державні, регіональні і галузеві; довгострокові, середньострокові і поточні; плани діяльності підприємств, установ і організацій тощо. Після затвердження план є обов'язковим до виконання документом. У галузі юриспруденції застосовуються плани законодавчих робіт, проведення перевірок виконання законів, профілактичної діяльності тощо [2, с. 566].

Відповідно до Інструкції з організації планування в системі Національної поліції України, затвердженої наказом Національної поліції України від 24.12.2015 р. № 202, план – це заздалегідь накреслена програма заходів, що передбачає порядок, обсяг, термін їх здійснення та виконавців [5].

План також розглядають як різновид управлінського рішення, змістом якого є система взаємопов'язаних, з'єднаних загальною метою, конкретно визначених завдань та заходів, котрі потрібно здійснити у вказаній послідовності і встановлені строки конкретно визначеним виконавцям [4, с. 451–452].

Найбільш повним, на наш погляд, є визначення, що план – це складне управлінське рішення, що являє собою сукупність взаємозалежних окремих рішень у вигляді конкретних заходів із зазначенням черговості їх здійснення, виконавців намічених заходів, термінів виконання останніх, способів контролю за виконанням заходів і плану загалом [6, с. 12].

Таким чином, можна сказати, що планування – це процес підготовки плану до його затвердження, а план – це конкретний документ, оформлений

належним чином і обов'язковий для виконання як виконавцями, так і суб'єктами, що здійснюють контроль за його виконанням.

Слід відзначити, що залежно від масштабності і глибини питань, які потребують вирішення, мети, завдань, у практиці протидії організованій злочинності може застосовуватися стратегічне (перспективне), поточне, оперативно-профілактичне, оперативно-розшукове та ін. планування. За значенням плани поділяють на загальні (поточні), спеціальні та індивідуальні. Зміст і характеристика цих планів у нормативно-правових актах, науковій, юридичній літературі, на наш погляд, досить розглянути, тому ми не ставили завдання розглянути ці види планів. На наш погляд, доцільно зосередитися на більш складній діяльності – організації процесу планування з протидії організованій злочинності.

Зміст такого планування полягає в тому щоб визначити основні цілі, завдання, напрями діяльності суб'єктів протидії організованій злочинності на певний період, з урахуванням можливостей ефективного використання ними сил та засобів. Планування забезпечує цілеспрямованість діяльності і взаємодію системи суб'єктів протидії організованій злочинності, послідовність і ритмічність діяльності у цьому напрямі.

Як уже зазначалося, планування – управлінська функція, яка має важливе значення. Можна сказати, що це дуже важливий інструмент, за допомогою якого спрямовується діяльність суб'єктів протидії організованій злочинності. Усі інші управлінські функції спрямовані на виконання запланованих заходів. Якщо планування здійснюється на неналежному рівні, то усі інші дії, чи то управлінські, чи виконавські, здійснюються непослідовно, а в багатьох випадках і хаотично, що призводить до низької ефективності протидії організованій злочинності. Тому цілком обґрунтованою є думка, що покращення будь-якої діяльності розпочинається з удосконалення планування.

Вивчення й аналіз планів суб'єктів протидії організованій злочинності (підрозділів кримінальної поліції) показує, що у поточних планах їхньої роботи окремо не передбачаються заходи щодо цілеспрямованої протидії організованій злочинності. Тому така діяльність носить хаотичний і не цілеспрямований характер.

Водночас слід пам'ятати, що хороший план допомагає зорганізувати таку діяльність, спрямувати її в необхідний напрям, спланувати розстановку сил, витрату засобів і часу, розподілити навантаження між працівниками, забезпечити як

внутрішню, так і зовнішню взаємодію, забезпечити контроль за виконанням запланованих заходів, маневрувати силами і засобами та ін. Такий план необхідний насамперед саме для безпосередніх суб'єктів протидії організованій злочинності. Адже планування передбачає вироблення заходів (управлінських рішень) із протидії організованій злочинності, визначення найбільш ефективних форм і методів їх проведення та виконавців, які завчасно можуть готуватися до проведення визначених заходів. Планування протидії організованій злочинності повинно містити: 1) моделювання розвитку системи протидії організованій злочинності як у нормативно-правовому, так і у суб'єктному значенні; 2) визначення мети і основних завдань кожного із суб'єктів на відповідний проміжок часу; 3) визначення форм, методів, компетенції і повноважень діяльності кожного суб'єкта з протидії організованій злочинності з метою усунення дублювання в їхній роботі і налагодження координації та взаємодії задля досягнення визначеної мети і виконання завдань.

Аналіз наукової літератури свідчить, що фахівці справедливо до одного із сучасних методів планування відносять програмно-цільовий. Такий метод більше спрямований на кінцевий результат функціонування всіх компонентів: удосконалення системи і структури суб'єктів протидії організованій злочинності, стратегічне планування у цьому напрямі, прогнозування, стимулювання та ін. Вихідними положеннями програмно-цільового планування повинен бути ретельний аналіз стану організованої злочинності і системи протидії їй; чітке визначення мети і завдань протидії організованій злочинності. Таке планування повинно бути реальним, досяжним та науково обґрунтованими.

Ефективна протидія організованій злочинності повинна базуватися, з одного боку, на чіткому нормативно-правовому регулюванні, а з іншого боку, на обґрунтованому плануванні реалізації цих норм, координації зусиль усіх суб'єктів протидії організованій злочинності та ін.

Програмно-цільове планування протидії організованій злочинності необхідно спрямовувати на визначення і закріплення комплексу ідей, поглядів, положень, завдань, напрямів, форм і методів такої діяльності. Тому воно повинно передбачати такі розділи, як:

1. Загальні положення: аналіз соціально-економічного і політичного стану в державі, що є причиною і умовами розвитку організованої злочинності; аналіз генезису організованої злочинності в державі, її стан за окремими напрямками злочин-

ної діяльності та прогнозування розвитку; стан нормативно-правового забезпечення протидії організованій злочинності; аналіз задіяного адміністративного механізму у протидії організованій злочинності; мета і завдання програми.

2. Адміністративно-правові заходи протидії організованій злочинності: визначення державної політики щодо протидії організованій злочинності і її зв'язку з корупцією; чітке, науково обгрунтоване визначення суб'єктів протидії організованій злочинності; розроблення і прийняття нормативно-правових актів із забезпечення ефективної діяльності суб'єктів протидії організованій злочинності; розроблення і прийняття нормативно-правових актів з удосконалення відповідальності членів ОЗУ та ОЗФ, включаючи запровадження відповідальності за корупційні зв'язки державних службовців із членами ОЗУ та ОЗФ; передбачити особливі умови відбування покарання членами ОЗУ та ОЗФ; на законодавчому рівні визначити участь громадськості у протидії організованій злочинності. Слід визнати, що інформація є товаром, і передбачити порядок покупки інформації про діяльність ОЗУ та ОЗФ від громадян. Така пропозиція підтримується 98% опитаних працівників кримінальної поліції і 62% опитаних громадян, які зазначили, що готові надавати таку інформацію на платній основі, якщо будуть володіти нею; заходи з проведення правової пропаганди і необхідності участі населення щодо протидії організованій злочинності; заходи адміністративного нагляду за членами ОЗУ та ОЗФ; основні напрями протидії легалізації (відмиванню) коштів, одержаних злочинним шляхом.

3. Інформаційне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення протидії організованій злочинності: доцільно передбачити порядок надходження частини вилучених коштів у членів ОЗУ та ОЗФ на забезпечення діяльності суб'єктів протидії організованій злочинності.

4. Участь державних і приватних установ, органів місцевого самоврядування та міжнародних організацій у протидії організованій злочинності.

5. Координація та взаємодія правоохоронних органів у протидії організованій злочинності.

6. Міжнародне співробітництво у протидії організованій злочинності.

Сьогодні в Україні відсутня концепція чи програма з протидії організованій злочинності. Задекларовані законодавчі та інституційні зміни у Концепції державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, схваленої Указом Президента України від 21.10.2011 р.

№ 1000/2011 [7], розрахованої до 2017 року, залишилися нереалізованими. З метою виконання основних концептуальних положень у зазначеній сфері Кабінетом Міністрів України було видано розпорядження від 25.01.2012 р. № 53-р «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю» [8], яким визначено комплекс заходів, у тому числі спеціальних, із запобігання злочинній діяльності організованих злочинних угруповань, виявлення, припинення вчинюваних ними злочинів, притягнення до встановленої законом відповідальності організаторів, керівників та інших учасників організованих злочинних угруповань, протидії легалізації (відмиванню) доходів таких угруповань, одержаних злочинним шляхом.

Але вивчення, узагальнення та аналіз матеріалів Міжвідомчого центру з проблем боротьби з організованою злочинністю свідчить, що у 2012–2016 роках із запланованих 24 заходів виконано 17, частково виконано 2 і не виконано 5. Серед виконаних завдань більшість виконано несвоєчасно, не в повному обсязі або не відповідають визначеним індикаторам їх виконання. До того ж, окремі органи займаються відписками для звітності (надали матеріали, які не містять відомостей про виконання визначеного заходу) чи взагалі не надали необхідної інформації.

Однією із серйозних проблем невиконання планових заходів із реалізації зазначеної концепції є низький рівень координації і взаємодії органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю.

Сьогодні у Концепції розвитку сектору безпеки й оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14.03.2016 р. № 92/2016 [9] боротьбу з тероризмом, корупцією та організованою злочинністю у сфері управління й економіки визначено як одне з основних завдань сектору безпеки й оборони. Але слід констатувати, що ця концепція не повною мірою відповідає здійсненню заходів щодо протидії організованій злочинності, вона спрямована на оборонну сферу держави. Щодо заходів протидії організованій злочинності в ній не йдеться.

Посилення комплексного підходу до протидії організованій злочинності потребує здійснення саме програмно-цільового підходу, що забезпечувало би комплексне бачення вирішення наявних питань політичного, правового, адміністративного та іншого характеру. Програмно-цільове планування повинно передбачати: 1) кінцеву мету

і прогнозування результатів виконання; 2) прогнозування ситуацій, що можуть виникати, і шляхи їх вирішення; 3) аналіз стану системи суб'єктів протидії організованій злочинності і моделювання її удосконалення (реформування); 4) чітке визначення завдань, компетенції, повноважень, форм і методів діяльності суб'єктів протидії організованій злочинності; 5) послідовність і терміни виконання програмно-цільових заходів та ін.

У теорії та практиці управління програмно-цільове планування передбачає заходи, спрямовані на виявлення і протидію окремим видам або групі однорідних злочинів, зокрема тим, що вчиняються ОЗУ. Прикладом такого виду планування можуть бути Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки, яка затверджена Законом України від 14.10.2014 р. № 1699-VII [10].

Мета такого планування може бути досягнута за допомогою трьох основних складників: 1) комплексного підходу до виявлення причин і умов, що сприяють існуванню організованої злочинності; 2) забезпечення комплексності, повноти, всебічності і конкретності запланованих заходів; 3) створення ефективної системи з реалізації запланованих заходів.

Перший складник означає, що під час планування необхідно вивчати і в першу чергу з'ясувати причини й умови, що сприяють створенню, певному періоду існування ОЗУ та розвитку організованої злочинності загалом у державі та окремих її регіонах. Без установлення причин і умов та спрямування заходів на їх усунення неможливо розраховувати на ефективну протидію організованій злочинності. Таке планування також не можна буде віднести до науково обґрунтованого.

Другий складник передбачає планування заходів за усіма напрямками протидії організованій злочинності (профілактичні, оперативно-розшукові, кримінально-процесуальні, адміністративні та ін.). Без комплексного і всебічного підходу важко досягти цілісного підходу в протидії організованій злочинності.

Третій складник пов'язаний із тим, що будь-яке планування не принесе успіхів у досягненні бажаних результатів без системи заходів, спрямованих на організаційне забезпечення реалізації розроблених планів.

У теорії та практиці поряд із поняттям «план» і «планування» використовуються такі поняття, як «програма», «програмування». Враховуючи, що ці поняття тлумачаться неоднозначно, доцільно навести їх найбільш вживанні значення.

Під програмою тієї або іншої діяльності у широкому сенсі розуміють основні напрями цієї діяльності і бажані якісні характеристики її результатів. У вузькому розумінні програма розглядається як специфічний інструмент планування, характерний для сучасного етапу розвитку управління [11, с. 145].

Програмно-цільовий підхід до управління і планування може розглядатися також як певна методологія і методика планування. У цій якості він припускає побудову ієрархічної системи цілей, взаємозв'язку цілей і ресурсів, ретельне опрацювання, у тому числі із застосуванням ЕОМ, кожного з етапів досягнення спільних і проміжних цілей. У більш широкому розумінні програмно-цільова орієнтація у плануванні означає програмування, тобто складання детального плану дій із характеристикою результатів, термінів і ресурсів [11, с. 145].

Виконання комплексної державної цільової програми (концепції) з протидії організованій злочинності повинне забезпечуватися розробленням і затвердженням перспективних планів суб'єктів протидії, в яких програмно-цільові заходи конкретизуються кожним суб'єктом протидії організованої злочинності залежно від їхніх завдань, функцій, компетенції і повноважень.

Конкретні заходи щодо протидії організованій злочинності у різних суб'єктів і на різних рівнях повинні знаходити своє відображення у: перспективних і поточних планах діяльності; спеціальних, міжвідомчих та інших планах діяльності.

Враховуючи, що у різних установах (суб'єктів) по-різному здійснюється планування діяльності, різновидність планів, стає зрозумілим, що зміст і навіть їхня структура не можуть бути однакови. Проте під час планування необхідно дотримуватися певних правил, і плани повинні містити: а) визначення мети і завдань, які стоять перед суб'єктом протидії організованій злочинності; б) розроблення конкретних заходів, визначення форм і методів їх виконання; в) підбір і розстановку працівників, які зможуть і повинні виконати заплановане; г) забезпечення виконавців матеріально-технічними, фінансовими та іншими необхідними для виконання завдань ресурсами; д) заходи забезпечення взаємодії з усіма необхідними суб'єктами; е) вивчення передового досвіду з протидії організованій злочинності; є) вивчення і використання рекомендацій науковців та інших фахівців щодо наукової організації праці; ж) заплановані заходи повинні бути логічно побудованими щодо термінів і результатів їх виконання; з) форми і методи здійснення контролю за ходом виконання плану та ін.

Звичайно, окремі плани (наприклад, спеціальні) можуть і не містити цих напрямів, але більшість цих напрямів необхідна для усіх планів із протидії організованій злочинності.

Висновки. Підсумовуючи викладене, слід відзначити, що планування протидії організованій злочинності – це досить складний, але важливий управлінський процес, який дає можливість проаналізувати стан організованої злочинності та протидії їй, визначити цілі і завдання протидії органі-

зованій злочинності на певний період, розподілити завдання між суб'єктами протидії, визначити заходи і терміни їх виконання, відповідальних за виконання запланованих заходів та ін. З огляду на багатосуб'єктність протидії організованій злочинності, на державному рівні доцільно використовувати програмно-цільове планування, що надасть більше організованості, взаємодії, цілеспрямованості, науковості та ефективності в діяльності суб'єктів протидії організованій злочинності.

Список літератури:

1. Маркс К., Энгельс Ф. Сочинения. Изд. 2-е. М.: Гос. издат. полит. л-ры, 1960. Т. 23. 908 с.
2. Юридична енциклопедія: у 6 т. / НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана. Київ: «Укр. енцикл.», 1998. Т. 4: Н-П. 2002. 720 с.
3. Бандурка О.М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи удосконалення. Харків: Основа, 1996. 398 с.
4. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: підручник / за ред. Ю. Ф. Кравченка. Київ: НАВСУ, 1999. 702 с.
5. Інструкція з організації планування в системі Національної поліції України: затв. наказом Національної поліції України від 24.12.2015 р. № 202.
6. Малков В.Д. Методические основы планирования в сфере социального управления: лекция. М.: Академия МВД СССР, 1975. 34 с.
7. Концепція державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю: затв. Указом Президента України від 21.10.2011 року № 1000/2011. *Офіційний вісник України*. 2011. № 83. Ст. 3019.
8. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю: затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.01.2012 р. № 53-р. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 27.
9. Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України: затв. Указом Президента України від 14.03.2016 р. № 92/2016. *Офіційний вісник України*. 2016. № 23. Ст. 898.
10. Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки: Закон України від 14.10.2014 р. № 1699-VII.
11. Бандурка А.М., Давыденко Л.М. Преступность в Украине: причины и противодействие: монография. Харьков: Гос. спец. изд-во «Основа», 2003. 368 с.

Dotsenko O.S. TOPICAL ISSUES IN ORGANIZING ORGANIZED CRIME PLANNING

The scientific article addresses topical issues in the organization of planning to combat organized crime as one of the important functions of management.

The meaning of the words “planning” and “plan”, which are quite often used in the scientific literature as synonyms, is considered, and it is concluded that planning is the process of preparing a plan for its approval, and a plan is a specific document, properly designed and compulsory for execution by both performers and entities that exercise control over its implementation.

The article focuses on the organization of the process of planning to combat organized crime. The content of such planning is determined, which is defined in the defined goals, tasks, directions of activity of subjects of combating organized crime for a certain period, taking into account the possibilities of effective use of their forces and means. Such planning ensures the purposefulness of the activity and interaction of the system of subjects of combating organized crime, the consistency and the rhythm of activity in this direction.

It is determined that the planning of combating organized crime should include: 1) modeling of the development of the system of combating organized crime, both in the legal and subjective sense; 2) defining the purpose and main tasks of each of the subjects for the appropriate period of time; 3) determining the forms, methods, competencies and powers of each entity to combat organized crime, with the aim of eliminating duplication in their work and establishing coordination and interaction for the achievement of the stated purpose and tasks.

Considered one of the modern methods of planning is a program-based method, which is more focused on the end result of the functioning of all components: improvement of regulatory legal support, system and structure of the subjects of combating organized crime, forecasting, stimulation, etc. Such planning must meet certain requirements: be realistic, achievable and scientifically sound. A conceptual approach to program-targeted planning is proposed.

Key words: *planning, plan, program-targeted planning, program, concept, organized crime.*